

INNSPILL TIL STORTINGSMELDING OM SAMISK SPRÅK, KULTUR OG SAMFUNNSLIV

Elisabeth Wirkola | Esu020@uit.no

15.12.2022

Som nyutdannet lektor i grunnskoleutdanningen merkes det et stort sprik fra hvordan vi jobber og forsker på studiet til hvordan hverdagen er på skolen. Da vi kom ut av studiet med en mastergrad hadde vi ervervet oss evnen og nysgjerrigheten til å forske på hvorfor ting er som de er og vi fikk evnen til å se blant tidligere forskning på hvordan ting kan bli gjort i skolen. Selv var jeg med i MIM-prosjektet (Mathematics Education in Indigenous and Migrational contexts: Storylines, Cultures and Strength-based Pedagogies) med min mastergrad hvor jeg så på hvordan storylines kunne forklare hvordan folkegrupper opplever skolen og hvordan det å belyse dette kunne bidra til endring.

Å bruke denne kompetansen i en aktiv hverdag som faglærer og kontaktlærer er ikke reelt. Det finnes heller ikke gode arenaer for å snakke om det i en arbeidshverdag med kollegiet. I det en begynner som grunnskolelærer skal altså all trang til forskning og nysgjerrighet for de elevene man jobber med legges vekk fordi det ikke er rom til det. Det jeg ser på som viktig for å beholde kompetansen i skolen er at det fortsatt vil være mulig å arbeide med forskning når en begynner som lærer. På denne måten vil en kunne forske konkret innenfor for sitt miljø, kultur og på de verdiene som er lokalt med mål om å drive en styrkebasert pedagogikk i de kulturere man jobber med på skolen. Det ville oppleves da slik at man har en reel mulighet med den kompetansen man har for å gjøre noe bedre for elevene sine.

Jeg har holdt kontakt med forskningsfeltet og deltatt på konferanser (med perm uten lønn) hvor jeg har fått innblikk i forskning som skjer rundt i Finnmark og hvilke resultater det har kommet. Dette fikk jeg adgang til gjennom MIM-prosjektet og fordi jeg presenterte masteren der. Dette burde være noe alle med interesse for å jobbe for sine elever burde hatt adgang til. Konferansen har gitt med innblikk i forskning på naboskolen et steinkast unna, hvor de jobbet med et gammel samisk spill kalt Säkku i undervisningen med kombinatorikk. Dette er en kjempe spennende måte å få inn mer samisk kultur i skolen, men likevel jobber «bare» forskere med denne informasjonen.

Flere ferdig utdannede lektorer ville nok stått i en lærerjobb om de hadde følt at den kompetansen de satt med kunne blitt brukt til å bedre hverdagen til elevene. Jeg jobber på en universitetskole dvs at ungdomskolen jeg jobber på samarbeider på UiT om praksisstudenter. Om vi kunne arbeidet som for eksempel slik universitetssykehusene gjør, hvor det også drives egen forskning ville nok langt flere holdt seg til skolen fordi det gir mulighet til å jobbe for elevene. En slik måte å drive forskning på ville kunne gitt unike data, da vi jobber tett på det vi forsker på. En egen forskningsgruppe frikjøpt til forskning 20% av tiden ville kunne hatt større utbytte av samarbeidet med universitetene enn kun å motta praksisstudenter. Det ville også skapt en arena for å dele kunnskap fra konferanser med kolleger som kunne blitt tatt i bruk på skolen og langt større rom for å fremme samisk kultur i klasserommene fordi vi ville kunne tilegne oss mer lokal kunnskap om hvordan det ville være mest hensiktsmessig og hvordan vi kunne bygd en styrkebasert pedagogikk ut i fra de data vi samler inn.

Med vennlig hilsen

Elisabeth Wirkola, Lektor v/Alta ungdomsskole